

[Axel Christensen.]

sket på handelsbalancens område, tilskriver vi først og fremmest hele det danske erhvervslivs præstationer i form af en dygtigt gennemført produktion.

Under forhandlingerne om denne lovgivning tales der også om dens indvirkning på beskæftigelsen. Jeg vil herom sige, at det er min opfattelse, at de kredithemmende foranstaltninger, der har været iværksat, i nogen grad har bevirket stagnation i visse virksomheder; det gælder især jævnt hen produktionen indenfor de forskellige erhverv. Man har lagt kreditstramningen for hårdt op — derom er der ingen tvivl. Det gælder endnu i dag, at der er mange virksomheder, både indenfor landbrug, håndværk og den mindre industri, som gerne ville udvide deres produktion, men som synes at være afskåret fra fornøden finansiering ved den afvisende holdning, bankerne gennemgående indtager overfor mange mindre virksomheder. Skal vi have produktionen sat op, må der derfor vises mere imødekommenhed med finansieringen, bl. a. til sådanne formål som modernisering af adskillige virksomheder, både i landbruget og i de øvrige erhverv. Vi ser desværre i disse år, at man fra pengeinstitutternes side synes at hæfte sig for meget ved sikkerhedsforanstaltninger, som gør det umuligt for mange næringsdrivende at fremme en sådan modernisering og udvikling.

Jeg vil især benytte lejligheden til at fremhæve, at den støtte, som staten yder erhvervslivet til disse formål, i høj grad påskønnes fra mange sider. Jeg ved, at den støtte, som mange virksomheder gennem loven til fremme af danske erhvervsinteresser har opnået, for dem har betydet forbedrede produktionsforhold og større beskæftigelse. Den udvikling, som foregår i disse år, er jo af betydeligt omfang. Derfor var den lov om øgede midler til eksportkredit, som vi gennemførte for et par dage siden, et skridt i den rigtige retning, og det har glædet mig, at vi gennem den nævnte lov med velvillig indstilling fra den højtærede handelsministers side har kunnet fremme udviklingen indenfor håndværket og den mindre industri med de midler, der på dette område har været til rådighed. Det er min og mit partis opfattelse, at vi må videre ad denne vej, at vi må støtte erhvervslivet med fornødne driftsmidler for derigennem at fremme produktionen og skabe betingelser

for, at vi kan arbejde os ud af vanskelighederne og dermed også arbejde os bort fra de restriktioner, som en vareforsyningslov altid nødvendigvis må påføre erhvervslivet.

Jeg anbefaler på mit partis vegne det foreliggende lovforslag og tilsiger vor medvirken til på alle områder at støtte en lovgivning, der kan medføre større produktion og føre til friere handelsforhold.

M. Sig Steffensen: De ærede ordførere og den højtærede handelsminister har givet udtryk for, at handelens frigørelse er det mål, der skal arbejdes henimod, og som man ønsker at nå frem til, men samtidig har de givet tilslutning til forlængelse af loven om erhvervsøkonomiske foranstaltninger og vareforsyning.

Sidste gang, ja, hver gang forslag på dette område har været til behandling her, er jeg gået imod dem, fordi jeg tror, at handelens frigørelse er en absolut betingelse for en højere levestandard. Hele den tekniske udvikling betyder i virkeligheden arbejdsdeling, både indenfor landets grænser og internationalt, og jo mere hemningsfrit handelen kan foregå, des bedre er det for alle parter. Jeg forstår egentlig ikke, at man er så bange for at gå videre, for jeg synes, at alle de betænkeligheder, der er givet udtryk for forud for liberalisering på de forskellige områder, hvor liberalisering er blevet gennemført, er blevet gjort til skamme, idet det nemlig har vist sig, at den hidtil gennemførte liberalisering altid har givet gode resultater.

Jeg synes altså, vi skal gå endnu videre, for intet land er vel så afhængigt af omverdenen som netop Danmark på grund af vor noget ensidige produktion og særlig vore ensidige råstoffkilder. Vi er så afhængige af udenrigshandelen som noget andet land — ja, måske mere afhængige —, og derfor ønsker jeg, at vi nu går hurtigere frem med liberaliseringen. Jeg vil selvfølgelig anerkende de resultater, der er nået, men tror, at vi skal gå hurtigere frem.

Hvad liberaliseringsprocenten angår, kommer deponeringsordningen jo med ind i billedet, men den er vel ikke anerkendt, og jeg synes også, at den viser sig at være en uheldig foranstaltning, som vi må prøve hurtigst muligt at komme væk fra.

Der er talt om vor gunstigere valuta-situation, og netop denne burde kunne medvirke til, at vi hurtigere fik mod til at gå